

متن پرسش

سلام و خدا قوت بر استاد طاهرزاده عزیز: ممنون که بخشی از وقت ارزشمندتون رو صرف سوالات جوانان میکنین: ۱. چرا در دین داشتن آرزوهای بلند مذمت شده در حالی که در دنیای امروز تا این اندازه تشویق به داشتن آرزوهای بزرگ می شود و آن را راه رسیدن به موفقیت می دانند؟ ۲. می دانیم که حضرت حجت (ع) «حضور» دارند ولی «ظهور» ندارند، پس چرا در دعای عهد می خوانیم که اللهم اکشف هذه الغمة عن هذه الامه بحضوره؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آرزوهای بلند دنیایی یا «طول الأمل» انسان را مشغول دنیا می کند و گرفتار انواع کثرت می گردد و از نظر به حضرت احدی باز می ماند و از این جهت رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» می فرمایند: «أَخْوَفُ مَا أَتَخَوَّفُ عَلَيْكُمْ اثْنَانِ اتَّبَاعُ الْهَوَىٰ وَ طُولُ الْأَمَلِ لِأَنَّ اتِّبَاعَ الْهَوَىٰ يَصُدُّ عَنِ الْحَقِّ وَ طُولَ الْأَمَلِ يُنْسِي الْآخِرَةَ» [۱]

و به راستی ترسناک ترین چیزی که از آن بر شما بیم دارم دو چیز است: یکی پیروی از هوای نفس، و دیگر آرزوی دراز، زیرا پیروی از هوای نفس انسان را از حقیقت باز دارد، و درازی آرزو آخرت را به دست فراموشی سپارد.

پس اینکه به ما می فرمایند از آرزوها حذر کنید منظورشان اولاً: آرزوهای دنیایی است. ثانیاً: آرزوهایی که با وهمیات و خیالات همراه است که از آن تعبیر به «طول الأمل» یا آرزوهای دراز می شود. در بسیاری از روایات و دعاها آرزو به معنی «طولاً لالأمل» است. ۲- بالاخره تنها از طریق ظهور وجود مبارک آن حضرت است که حضرت به صورت عملی و مستقیم اعمال ولایت می کنند و جهان به سامان می رسد. موفق باشید

[۱] (۱) - الإرشاد فی معرفه حجج الله علی العباد، ج ۱، ص ۲۳۶.